

Selçuk Demirel'in yüzünden...

2005 yılında Milliyet'in **Kitap** ekini hazırlamaya başladığımız günden bu yana birlikte çalışıyoruz Selçuk Demirel'le. Milliyet **Kitap** için aralıksız olarak onlarca kapak deseni çizdi. Her biri Türk ve dünya edebiyatının usta yazarlarından oluşan. Zarif ve zekâ dolu çizgisiyle bazen kelimelerin anlatabileceğinden çok daha fazlasını anlattı. Bu hafta, Milliyet **Kitap** eki için çizdiği portrelerin de içinde olduğu yeni kitabı çıktı Demirel'in **Yapı Kredi Yayınları**'ndan: 'Yazarların Yüzünden'. **Kitapta** tam 73 edebiyatçının çizgi-portreleri var. Her bir portrenin yanında da çizdiği yazarın **kitaplarından** seçilmiş alıntılar.

Kitap, Adalet Ağaoğlu'nun portresiyle başlıyor. Demirel, yazarın yüzünü **Kitap** kapaklarına bölmüş. Kapaklardan bir sokak inşa etmiş. Sokaklarda okurlar dolaşıyor. Biz o sokaklarda öğrendik hayatı biraz da. Demirel bunu biliyor. Yan sayfada da Ağaoğlu'nun 'Fikrimin İnce Gülü'nden bir bölüm.

Bir başka sayfada Metin Altıok çıkıyor karşımıza: "Ve ben derim ki / Geçip gider zaman / Geri alınmaz bazı şeyler / Ömrüm ömrüm / Ve yanan mum biter / Soğur cehennem bile". Dizelerin karşısında ateşin tüm renkleriyle çizilmiş biri. Fonda Altıok dizeleri. Elinde kalemi. Kalbinin ortasına bir otel yerleştirmiş Demirel, camlarından ateşler çıkan. Baktıkça, bakını da yakan.

Milliyet **Kitap**'ın kapaklarından biri geliyor daha sonra. En sevdiklerimizden

birisi. Bu bir Duygu Asena portresi. Masa başında oturmuş bir kadın. Tek eli çenesinin altında, diğeri önündeki deftere yazıyor. Kadının kafasından binlerce harf uçuşuyor, büyük harfler, küçük harfler... Zihninden yola çıkıp, saçlarından dökülüyor. Asena'nın düşünce zenginliğini bundan daha iyi desenleyen bir başka çizim görmedim. Hemen yanı başında da 'Kadının Adı Yok'tan bir alıntı...

Bir diğerinde Simone de Beauvoir. Desenin fonunda, sıcacık gülümsüyor. Onun önünde bir adam kafası. Kafanın arkasındaki kırılmış demir parmaklıklardan aşağı sarkıtılmış, çarşaftan bir ip. O ipe tutunarak aşağı inmiş, adamın sırtında koşarcasına yürüyen bir kadın. Feminizme dahice bir yorum. Yanı başında da Beauvoir'in denemelerinden bir bölüm: "Öyle ama, ben de bir şeyim aslında, bir varlığım. Yoksa hiçbir şey ilgilendirmezdi beni. Ben kendi içime kapanınca, dışındakiler de bana kapanır".

Gece mavisi renklerle çizilmiş bir Ahmet Muhip Dıranas. Sol yanağından bir kapı açılıyor. Kapının önünde bir kadın: "Bahçende akasyalar açardı baharla / Ne şirin komşumuzdun sen Fahriye Abla".

Bir başka kadın... Başı büyük bir yün çilesi. Sadece mavi gözlerinden biri

görünüyor. Kadın, çileden süzülen ipi çözüyor. İnsan zihninin sarmalından ne çileler döktü kağıda Leylâ Erbil. İnsanı bütün renkleriyle örüp omzuna bıraktı. Bize hayatı giydirdi.

Yine Milliyet **Kitap** kapaklarından biri. Nefis bir İstanbul manzarasını arkasına almış, fôtr şapkasıyla beyaz kâğıda çiziyor Doğan Hızlan. Elindeki, o zengin kalem koleksiyonundan seçilme bir dolma kalem, ihtimal. Boynundaki papyonlar,

yakasından çıkıp İstanbul manzarasına doğru uçuyor, bir süre sonra **Kitap** sayfalarına dönüşerek. Hızlan'ın alamet-i farikalarını edebiyatla buluşturan nefis bir çizim.

Çok çok sevdiğim bir başka Milliyet **Kitap** kapağı. Sarı bir zeminde belli belirsiz bir Yaşar Kemal. Üzerinde martılar uçan... Önde kıpkırmızı bir saz. Sazın tellerinde dört nala koşan bir at. Üstünde İnce Memed... Ne türküler çaldı o saz, atın ayağı teller üzerinde yaralandıkça... Bu da Demirel'in zekâsının bir başka çarpıcı örneği...

Velhasıl, her sayfasında edebiyat hafızanızı tazeleyeceğimiz, Demirel'in çizgisinin zarafetiyle müthiş bir estetik zevk duyacağınız, bakılması, okunması müthiş bir **Kitap** olmuş 'Yazarların Yüzünden'. Selçuk Demirel'in yüzünden...